

„Și intrând, trecea prin Ierihon. Și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: **Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se.** Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: **Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.** Și a zis către el Iisus: **Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.**”

(Luca 19, 1-10)

„Aceasta, în general vorbind, este marea și uimitoarea minune a lui Iisus Hristos.

Nu vindecarea slăbănogilor, mușilor, surzilor, gârbovilor, leproșilor, orbilor, muribunzilor; nu înmulțirea pâinilor, umblatul pe mare, tămăduirea demonizațiilor și nici chiar învierea morților.

Minunea cea mare și fără seamăn aceasta este: prefacerea totală a omului, săvârșită atât în vremea cât a trăit El pe pământ cât și după înălțarea Sa la cer, de-a lungul veacurilor, prin șirul practic infinit de mucenici, sfinți, convertiți și transfigurați. „

Părintele Nicolae Steinhardt – din ”Dăruind vei dobândi”

Dumnezeu grăia prin proorocul Isaia, vorbind despre Sine Însuși:” Gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și judecățile Mele nu sunt ca judecățile voastre, că pe cât este de departe cerul de pământ, tot atât de departe sunt judecățile Mele de judecățile voastre și gândurile Mele de gândurile voastre”. **Noi gândim cu minte limitată, cu voință pătimasă și cu vedere scurtă;** Dumnezeu gândește și voiește și lucrează ca Dumnezeu atotputernic și atotiubitor.

Când toți cei din jur, poate cu excepția familiei, îl disprețuiau pe Zaheu, îl urau, îl considerau ca pe cineva cu care nu merită să stai de vorbă, Dumnezeu îl vedea altfel. **Zaheu vameșul strângea bani pentru vistieriile Imperiului Roman,** lucru suficient ca să-l facă urât de ceilalți. **Pe deasupra, el lua mai mult decât trebuia să ia.**

De ce voia Zaheu să-L vadă pe Iisus? De ce s-a mișcat ceva în inima lui? Dincolo de patima înavuțirii a lui Zaheu, dincolo de celelalte patimi care se adăugau iubirii de arginți, **Zaheu avea o parte bună. Dumnezeu a văzut în el licărirea aceea de har pe care nu o poate stinge nimic în om.** Mântuitorul nu-l desconsideră, nu-l condamnă, ci i se adresează cu bunăvoință, cu dragoste, spre consternarea tuturor celor din jur. **Oamenii nu L-au mai înțeles pe Iisus,** dar El știa că în mâna doctorului nu trebuie să stea numai bisturiul, ci și pansamentul cu care să ungă rana. Iisus avea un Tată și știa că tatăl și mama nu întotdeauna cu bățul și cu varga și cu palma îl aduc pe copil unde ar trebui, ci, poate, cu vorba bună se fac mai multe lucruri.

Zaheu nu se aștepta la o astfel de bunăvoință din partea lui Hristos, și faptul că tocmai el a putut să fie gazdă a Fiului lui Dumnezeu l-a făcut să se convertească. Această pedagogie a lui Dumnezeu s-a văzut din faptul că vameșul a coborât din dud îndată, imediat.

Pe cel pierdut a venit să caute și să mântuiască Fiul Omului! Spun unii Sfinți Părinți **că iubirea lui Dumnezeu este atât de neînchipuită și nemărginită încât, dacă s-ar putea, în iconomia mântuirii, Tatăl și-ar mai trimite Fiul o dată să moară chiar pentru un singur suflet de om care se pierde.** Un părinte athonit, cu viață sfântă de altfel, era foarte revoltat de niște nedreptăți care se întâmplau în lume, crime și violuri, și a spus: „**Cum de-l mai rabzi pe acela? De ce nu-l trăsnești odată?**” Și pentru că era vrednic de a primi o descoperire de sus, în urma unor rugăciuni lungi i S-a arătat Mântuitorul Hristos răstignit și I se vedea sângele curgând și, cu o față blândă și liniștită i-a spus: „**Eu și pentru acela M-am răstignit. Eu și pe acela caut să-l mântuiesc.**”

Tot ceea ce contează în fața lui Dumnezeu este ca sufletul să fie mântuit. Acesta este obiectivul principal al lui Dumnezeu. Oamenii își fac idei, scopuri, planuri, bune sunt când sunt binecuvântate de Dumnezeu. Însă, de cele mai multe ori, **uităm care este scopul suprem: Dumnezeu vrea ca toții fiii lui Avraam să audă: Eu, Fiul Omului, am venit să caut și să mântuiesc pe cel pierdut.**

Dumnezeu revarsă asupra noastră bunătate pentru ca noi să ne smerim și să zicem: Uite cum sunt, și totuși Dumnezeu are milă de mine! Uite ce-am făcut și totuși Dumnezeu nu m-a lepădat! Uite ce viață am avut și Dumnezeu mi-a dat. Câți dintre noi ne mai gândim că Dumnezeu și-a arătat bunătatea cu noi, deși noi nu merităm?...

Dumnezeu ne cheamă atunci când nu suntem vrednici, intră la noi atunci când ar trebui să-și întoarcă fața de la noi, Se apleacă cu milostivire și ne împlinește cererile, când noi nu suntem vrednici să ni le împlinească. **Și de ce face acestea? Ca bunătatea Lui să ne cheme la pocăință.**

Părintele Damaschin Luchian de la Sihăstria Putnei (2010)

„ Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău.”

31 ianuarie – 5 ani de la plecarea la Domnul a Înalt Prea Sfințitului BARTOLOMEU Anania

Bartolomeu Anania despre Tudor Arghezi: “Nu pot începe însemnarea unor mărturii despre Arghezi fără un sentiment de mare sfială. Nu pentru că eroul ar fi greu accesibil, ci pentru că accesul la el presupune, neapărat, și propria ta implicare în contextul mărturisirii, ceea ce face inevitabilă prezumția că abordezi imaginea gigantului spre a-ți adăuga și ție două degete în creștet. ... Nu cred că printre scriitorii de acum, încă în viață [în 1970, n.n.], să fie altul care să-l fi cunoscut mai bine pe Arghezi, un altul care, pe durata unui sfert de veac, să-i fi călcat pragul și să-l fi primit de mai multe ori în odaia lui, față de care poetul să-și fi deschis sufletul mai larg. **Nu mulți îl vor fi văzut pe Arghezi plângând, nu mulți vor fi fost martorii disperărilor lui** Poetul mă integrase vieții lui de familie și – în bună măsură – vieții lui sufletești, așa încât o sosire a mea la Mărțișor trebuia să mi-o anunț numai pentru a-mi deschide cineva poarta mare, la stradă. Aproximarea – el îi spunea prietenia – noastră începuse de pe o pagină de poezie, dar ea s-a trezit crescând pe niște temeieri sufletești în care literatura se implica adiacent. ... Mai tânăr decât el cu peste patruzeci de ani, dar tot atât de temperamental cum fusese și el la vârsta pe care o aveam eu, **i-am deschis uneori răni, l-am provocat la explicații severe, l-am judecat cu brutalitate. El, însă, mi-a răspuns, întotdeauna, cu o gingășie care mă dezarma, restituindu-mă stării de umilință lăuntrică, așa cum îi stă bine unui ucenic și cum o avea și el, la ceasul de singurătate al miezului nopții, când lucra sub aripa îngerului.”**
(Valeriu Anania, *Rotonda plopilor aprinși*, Ed.Polirom 2009, pag. 23 – 25)

2 Februarie – Întâmpinarea Domnului

– Sf.Simeon a fost unul dintre cei 70 de înțelepți care au fost aleși, la porunca lui Ptolemeu, regele Egiptului, să traducă Legea lui Moise și toate proorociile din ebraică în greacă. Știm și cum a ajuns el sub îndrumarea Duhului Sfânt, Care l-a trimis la Templu, unde l-a primit în brațe pe Pruncul Iisus Hristos.

Să-L primim și noi pe Iisus Hristos Aceasta este istoria praznicului, însă nu numai istoria să ne bucore auzul, ci și semnificația a ceea ce s-a întâmplat să miște inima noastră, să fie de învățătură: **pruncul Iisus a fost adus la biserică - pruncii noștri să-i aducem la biserică; dreptul Simeon l-a primit în brațe pe Hristos - să-L primim și noi nu în brațe, ci în noi, în inima noastră, în mădularele noastre,** în sânguiirile noastre sub forma Pâinii și a Vinului, Trupul și Sângele lui Hristos.

Pentru aceea tot facem Sf.Liturghie; pentru că, **de fiecare dată la Sf.Liturghie, Iisus Hristos iarăși Se răstignește și iarăși ni Se dăruiește, în Sf.Împărtășanie, împărtășindu-ne în chip nevăzut de darurile lui Dumnezeu.** De aceea, când ne împărtășim, să ne împărtășim ca și când ne-am împărtăși prima dată, ca și când ne-am împărtăși ultima dată, ca și când mâine am muri, cu atâta cutremur și credință și dorință de unire cu Dumnezeu. Pentru că nu știm dacă mai apucăm să ne împărtășim încă o dată.

Nu mai umblați orfani.... Omul care nu se spovedește este un om orfan. El n-are un părinte duhovnicesc. N-are tată, n-are mamă, n-are părinți. De fapt, omul care nu se spovedește nu prea vine nici la biserică. Iar dacă vine, folosul lui este foarte mic.

Slujba înmormântării are 3 rugăciuni de dezlegare. Numai că pentru unii citim trei rugăciuni, iar pentru alții două. De ce? Pentru că **a treia e rugăciunea de dezlegare a preotului care l-a spovedit pe cel mort,** ultima rugăciune pe care el o face fiului său duhovnicesc. Faptul că la înmormântarea noastră nu se va citi și a treia ar trebui să ne deranjeze. Și sigur că nu se poate citi. Unde găsim preotul s-o citească, dacă cel care a murit este nespovedit de o viață sau de mult timp?

Dacă nu ne îndreptăm viața, facem un efort zadarnic. Iată, acestea-s cuvinte de învățătură pe care sperăm că le punem la inimă, sperăm că îndreptăm viața noastră. Efortul acesta să nu fie zadarnic! (Părintele Nicolae Tănase) - www.doxologia.ro

Ce mai este România... Fiecăruia dintre noi i se descoperă câte o Românie aparte, în fiecare zi alta. Cu bune și rele, cu binecuvântări și înjurături, cu lecții de măreție și șocante lecții de mizerie umană. Pentru că **România este viață.** O viață care provoacă la viață. În care poți constata, că poți trăi într-un mediu creștin cu spatele la Hristos. Că încerci să îmbraci pe David cu armura lui Saul sau, mai îndrăzneț, pe David cu hainele lui Goliat. **Nu avem voie să ne sufocăm sub mecanismele unei Românii care nu ne aparține, în care negociem libertatea persoanei ca și cum ar fi proprietatea statului.** În care ne lăsăm încatenați de sisteme în care finanțarea este mai importantă decât viața și procentele câte unui studiu obscur mai importante decât emoția iubirii aproape lui ori departelui. **România nu este simplă marfă cotate la bursa de valori.** Faceți un exercițiu simplu și căutați să vedeți ce mai este România din memoria voastră. Ce mai este România? Fiecăruia dintre noi suma valorilor ei diferă. Nu ca într-un joc managerial, ci ca unul pe viață și pe moarte. România pe viață. România pe moarte. **Pr. Constantin Necula**

Programul săptămânii 31 ianuarie 2016 – 7 februarie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	31 ianuarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a lui Zahau) – Pr.Ticu
Duminică	31 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Ticu
Luni	1 februarie	17 - 19	- Vecernia Întâmpinării Domnului și Litia - Pr.Ticu
Mărți	2 februarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Întâmpinarea Domnului) – Pr.Ticu
Miercuri	3 februarie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	4 februarie		
Vineri	5 februarie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	5 februarie	17- 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	6 februarie	8 - 12	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	6 februarie	17 - 18	- Vecernia duminicii a 16-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	7 februarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Pilda talanților) – Pr.Dragoș
Duminică	7 februarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Dragoș

Anunț: Contribuția anuală pe 2016 : 50 lei / familie. Se poate plăti la D.lepitrop Captiu Mircea